

EFTER AT DER KOM STYR PÅ MAVEN, FIK VORES DATTER DET BEDRE PSYKISK

Anne, der er uddannet lærer og mor til en datter i mistrivsel, skriver:

Min datter er født naturligt og blevet ammet, indtil hun var 9 måneder. Som lille var hun ofte meget snottet og havde øreproblemer, hun fik lagt dræn tre gange og har fået adskillige antibiotikakure.

Min datter var som lille en meget glad pige – et stort smil frem til 2 års alderen. Men hun begyndte at få urolig nattesøvn fra hun var 2-4 år, rokkede meget og vågnede flere gange i løbet af natten. Hun var meget sensitiv og havde store udfordringer omkring tøj. Hun kunne kun gå i bestemte slags underbukser, bukser og leggings, så bløde som muligt, og de måtte absolut ikke stramme. I børnehavealderen havde hun ofte ondt i maven. Hun blev ikke renlig som andre børn, tisede i bukserne frem til skolealderen og var sengevæder indtil 10-årsalderen.

Vi blev henvist til børneambulatoriet i Esbjerg. Her mente lægen, at hun havde forstoppelse, og vores datter var efterfølgende på Movicol, et præparat mod forstoppelse, igennem 5 år. Undervejs var der ingen, der snakkede om, hvad den forstoppelse kom af. Samtidig med forstoppelse havde hun også andre symptomer på, at kroppen var i ubalance. Hun havde meget skæl i hovedbunden og udslæt på armene. Vi blev henvist til en diætist, men kostrådene virkede ikke på vores datter.

Vores datter begyndte ved skolestart at mistrives, og vi startede op på et trivselsforløb med skolen og psykologen, der var tilknyttet skolen. Hun har i flere perioder haft reduceret skema i skolen, da hun blev meget træt og uoplagt over middag. Mange af de symptomer, hun havde, kan med stor sandsynlighed tilskrives de fysiske: snottet, øreproblemer, ondt i maven, forstoppelse, sengevæder, udslæt og træthed. Og de psykiske: urolig nattesøvn, sensitivitet, dårligt humør, dårlig indlæring og generelt dårlig trivsel.

Symptomerne har peget i mange forskellige retninger, men antibiotika, Movicol, cremer til udslæt og trivselsforløbet hjalp ikke rigtigt. Vi følte, det var symptombehandling, derfor besluttede min mand og jeg at gå en anden vej.

Vi har prøvet: NADA – øreakupunktur, fysioterapeut, zoneterapeut, samsynstræning og en biopat, der testede for vitaminer, mineraler, fedtsyrer og mælkesyre bakterier.

Jeg tog en kostvejlederuddannelse og skar ned på sukker og trappede op på grønt, men det var ikke nok for min datter. Derfor tilmeldte jeg mig Karen Nørbys uddannelse, for at blive endnu klogere på kost, psyke og tarm. Det må siges at være den bedste investering, jeg har foretaget i forhold til at kunne gøre min datters tilværelse nemmere og bedre. På uddannelsen havde vi et modul om fødevarereaktioner. Efter det begyndte jeg at ændre min datters kost. Hun kom på gluten- og mælkefri kost med et minimum af sukker. Hun kommer stadig hos en biopat en gang om året, hvor hun får vejledning angående vitaminer, mineraler, festsyrer og probiotika.

I det forgangne år, hvor vores datter har været på diæt, har hendes udvikling kun gået fremad, og hun er en glad pige igen. Symptomer på ubalancer i krop og hjerne er blevet væsentligt mindre. Vi oplever: Bedre koncentration, udholdenhed, humør, det er nemmere for hende at være social, hun lærer bedre, fordøjelsen er bedre, huden på armene er pænere, og hun har fået mere lyst til at bevæge sig, efter at maven har fået det bedre. Hun er ikke så sensitiv som førhen hvad angår tøj. Socialt har Silje udviklet sig rigtig meget. Før var hun udfordret både fagligt og socialt og havde brug for meget struktur og forudsigelighed.

Langt hen ad vejen tror jeg, at Siljes symptomer, udfordringer og mistrivsel er startet på grund af antibiotikakure, ondt i maven, forstoppelse, dårlige tarmbakterier, forkert kost og fødevarereaktioner. Problemer med fordøjelsen gennem længere tid kan give utæt tarm og påvirke psyken ad forskellige veje. Vi oplever i hvert fald, at vores datter har fået det meget bedre psykisk, efter at der er kommet styr på maven.